

Justitsminister, men fordi jeg kunde tænke mig Muligheden af at gennemføre en maaske ringe Ændring, der kunde gøre det noget mere klart. Jeg synes saaledes, det vilde være heldigere, hvis § 1 udelukkende drejede sig om Bekendtgørelse og Annoncering og § 2 udelukkende om Salg; Udtrykket „udbyde til Salg“ forekommer baade i § 1 og i § 2, og dette synes jeg er uheldigt.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette Ting. Jeg skal blot lige til sidst — ikke kritisere, kan notere det ejendommelige i, at vi ser Folketingets Betænkning underskrevet med 15 Mænds Navne. Sikkert 15 udmærkede Mænd, men der er for mig noget mærkeligt i, at vi, 8 Aar efter, at Kvinderne har faaet Sæde i Rigsdagen, ser et Lovforslag af saa udpræget kvindelig Art udelukkende behandlet af Mænd.

Lewinsky: Efter den udførlige Behandling, dette Lovforslag har faaet i det andet Ting, og den Enstemmighed, hvormed det er vedtaget der, havde jeg haabet, at det kunde gaa gennem dette Ting uden Udvalgsbehandling og hurtigt gennemføres. Imidlertid udtalte jo den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Inger Gautier Schmit), at hun ønskede Forslaget henvist til et Udvalg, men dog med den Bemærkning, at det skulde være en hurtig Udvalgsbehandling. Jeg haaber, at det virkelig ogsaa maa blive en meget hurtig Udvalgsbehandling, saa at dette Lovforslag, som alle dog erkender er et nødvendigt Forslag, hurtigt kan blive gennemført. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Ellinger: Da den højtærede Justitsminister i Folketinget fremsatte sit Forslag om det Emne, vi her behandler, var det jo fortrinnsvis for at komme Salget og dermed Anvendelsen af Modersprøjter med langt Rør til Livs. Jeg tilstaar, at jeg paa det Tidspunkt var ganske ubekendt med, hvad det egentlig var for et Apparat, man her beskæftigede sig med, men senere har jeg haft Lejlighed til paa Retsmedicinsk Institut at gøre mig bekendt dermed. Der er ingen Tvivl om, at man her staar overfor en meget farlig Indretning, men man kan heller ikke lukke Øjnene for den Vanskelighed, der er forbundet med Lovgivning paa dette Omraade. Det er notorisk, at Brugen af saadanne Midler til Afbrydelse af Svangerskab, som ogsaa den højtærede Minister nævnte, i en Del Tilfælde har medført Døden. Det er maaske

til syvende og sidst ikke det værste Billede, eller det viser ikke det fulde Omfang af den Skade, som dette Apparat gør; det gør i nok saa høj Grad de mange Hundreder af Tilfælde, hvor Patienter er indlagt paa de store Hospitaler for Sygdomme, der er forvoldt ved Anvendelsen af dette Apparat. Paa Hospitalerne foretager man kun en lægelig Behandling af denne Sag, hvorimod man jo ikke giver sig til at undersøge ogsaa den eventuelt kriminelle Side af Sagen.

Vanskeligheden ved Sagen ligger jo deri, at den saakaldte Modersprøjte er et fuldt legitimt Apparat; men saa er det, man ombytter det brede og forholdsvis korte Rør med et længere, smallere og bøjet Rør af Metal, Kautsjuk eller Glas, som skrues paa i Stedet for det førstnævnte Rør, og det, der gør Opgaven vanskelig, er at forbyde saadanne Rørs Fremstilling og Salg, altsaa at faa saadanne Rør gjort illegitime. Man maa jo vel erindre, at Rør af Metal, Kautsjuk og Glas i alle mulige Størrelser og Dimensioner baade med Hensyn til Vidde, Længde og Tykkelse og Krømminger er noget, der i utallige Tilfælde anvendes i den gode Sags Tjeneste. Altsaa, der ligger en meget stor Vanskelighed, som vi ikke kan lukke Øjnene for. Den højtærede Justitsminister havde nu i sit Lovforslag foreslaet, at der blev givet Justitsministeren Bemyndigelse til at forbyde Udstilling af, Reklamering for, Salg eller Udbydelse til Salg af Genstande eller Dele af Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab, og jeg finder, at dette Ministerens Forslag er langt at foretrække for det Forslag, der er sendt herover til os fra Folketinget. Men fordi Folketinget nu ikke har fulgt den socialdemokratiske Minister, er der jo ingen Grund til at rejse nogen Agitation for Folketingets Afskaffelse. Folketinget har ment, at det kunde være betænkeligt at give en Minister en saadan Beføjelse som den, her var stillet Forslag om, og har foretrukket, at det blev Lovgivningsmagten, der fik Afgørelsen, hvilket jo vil sige, at der skal staa i Loven, hvad det er, Ministeren skal forbyde. Ja, vi kan alle være enige om, at det i og for sig er attraaaværdigt; der er ikke noget stærkt Ønske hos Rigsdagen om at give en Minister en større Bemyndigelse end den, man er pisket til at give ham, men Spørgsmaalet er blot, om det er muligt at indføre i Loven saadanne Bestemmelser, som kan være vejledende eller ligefrem bestemmende for, hvad Ministeren skal gøre. Jeg synes ikke, Folketinget har været hel-